

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimci nedelje in prazniki, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 19 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštna znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopsi na se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolnara hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz Istre.

Februarja meseca.

Slovani v Istri imamo vrlo težavno stanje. Deželna vlada in deželni zbor (oziroma odbor) sta nam jednako prijazna. V državnem zboru imamo jedinega zastopnika vrlega dra. Dinka Viteziča, ki pa je bil lani, kakor znano, „massreglovan“ kmalu po odločnem govoru, v katerem je v državnem zboru istrske razmere slikal s primernimi barvami. Kako je postopala večina deželnega zbora proti slovanski manjšini, znano je dobro. A vlada? Igrala je čudno ulogo. Skazala je sicer slovanskim poslancem milost, da jih je lani pustila stražiti in obvarovala pred insulti v zboru in na ulici. A sicer se ni prav nič brigala za dogodjaje v zboru. Da, celo poostrila je neznosno stanje s tem, da je pustila v deželnem zboru sedeti svojega zastopnika Gummerja, kateri ni razumel ni besedice, govornice na levi.

Čudom se bodete čudili, a verjeli, ako Vam povem, zajemajoč iz dobrega vira, da je jedenkrat po seji vladni zastopnik vprašal slovanskega poslanca, kaj je govoril! Rekel sem, da je vlada pustila tega svojega zastopnika sedeti v zboru, kajti da bi bil pri zadnjem zborovanji vsaj jedenkrat ustal in

branil vlado ali izjavil se za ali proti večini ali manjšini, ne moglo bi se trditi, da je v zboru sedel.

Da tako preziranje večine istrskega prebivalstva — Slovanov — ne more roditi dobrega sadu, nego da je upravo nekaka podpora našim protivnikom, ve vsak nepristranski opazovalec.

Glavni predmet za naskoke „Irredente“ je v Istri vsekakor slovanska trdnjava Kastav, ta imovita in dobro upravljana občina, — biser vseh občin, ki vzreja poleg otokov največ narodne inteligence. „Irredenta“ dobro ve, da, ako pade Kastav, bode njeno pogubno delovanje toliko laglje.

Zato jej ni nobeno sredstvo prepodlo, da ga ne bi upotrebovala proti Kastvu. Kdor se zanima vsaj površno za Istro, dobro se spomina one dobe, ko sta vladala v Kastvu mesto občine dva upravitelja, jeden poslan od vlade, drugi od deželnega odbora. Dobro se spomina onih hrabrih bojov Kastavcev proti peklenskim nakanam Čuderovim, katerega je hotel deželni odbor v Kastvu s silo v kruh spraviti. Dobro ve, da je bilo koncem leta 1879 že toliko, kakor gotovo, da doz ri seme Čudero in se občina razdeli v več občin. Dobro ve, da so se takratni deželni poslanci energično zavzeli za Kastav in naposled dobili od c. kr. namestnika, od deželnega glavarja in celo od deželnega odbora zagotovilo, da se razdelitev občine pod nikakimi pogoji dopustila ne bode. Tudi se še spomina glasovitega Čudrovega pisma, katerega je pisal predsedniku odbora istrske Irredente in ki se je kmalu potem v celem obsegu razglasilo, ter celo interpelacijo v državnem zboru prouzročilo. Spomina se tega pisma, v katerem Čuder s demonično hladnokrvnostjo poroča, da je bilo njegovo delovanje naperjeno na to, da se zaseje sovraštvo mej posamične dele občine, da se občino, ki ima veliko premoženja, razdere in tako peklensko rovanje pospeši, ker se deli nikakor ne bodejo mogli tako uspešno braniti nego celina.

A vse te naklepe odbili so Kastavci z obćudovanja vredno srčnostjo. Občina uredila se je zopet in upravljala povse uzorno.

A „Irredente“ ta neuspeh ni ostrašil. V lanskem deželnem zboru bila je zopet na dnevnem redu prošnja za razdelitev Kastavske občine. Trije poslanci, rojeni Kastavci, branili so izvrstno sedanjo občino in dokazovali, da ni niti najmanjšega povoda za delitev, nego da bi bila to nesreča za Kastav.

A večina se ni zmenila za tehtne dokaze, nego naročila deželnemu odboru, da zadevo prouči in v bodočem zasedanji primerne predloge stavi.

V istej seji obravnavala se je prošnja nekaterih vasij za odcepljenje od Buzetske občine, o katerih je dokazano, da že 10 let ni imela občinskih računov, da so jo lahoni pritrali v krajni nered in podobčinam zapustili mesto prejšnjega premoženja — dolgove. To vse je temeljito dokazoval poslanec Spinčić — a bilo je bob v steno. Večina si je mislila: Ja Bauer, das ist was anderes in na kratko prošnjo odbila. —

V času pa, ko deželni odbor študira Kastavske razmere, „Irredenta“ nikakor ne miruje. Znano je, da so bili lani irredentarski agenti nahujskali nevedno ljudstvo Kastavsko, da so ga njih zastopniki prodali Hrvatskeji, Strossmayerju in še več tacihi bedarij. In ljudstvo verjelo je in mislilo, da ima dokaze v tem da se mu usiljuje hrvatski jezik mesto narečja — „Kastavskega! Zato se je vzbunilo proti občinskemu zastopu, proti duhovščini in družej inteligenci. A to vznemirjenje ljudstva poleglo se je in misliti je bilo, da bode mir trajen.

Zabadava! Menda je ni stranke v širnej Avstriji, ki bi s tako vstrajnostjo na skrivnem rovala, kakor „Irredenta“. Primerjati bi se dala k večjemu anarhistom. Zopet vre v Kastavščini in kakor je videti, huje nego lani. In povod? Čuden, smešen, neznamen, bedast! Občina dobila je nalog, da mora v raznih krajih občine obesiti napis: „Im Grenzbe irke. U graničnom kotoru“. Občina storila je to in evo vam zopet „Irredenta“ porablja te napise, da ljudstvo hujska, češ, zdaj vidite, da ste res prodani, tu imate že napisano, da ste v Granici!

Vladni organi pa z nekako indiferentnostjo „opazujejo“ te agitacije. Okrajni glavar Volovski, Jettmar, bil bi jih lahko že davno onemočil, a čudno je, da jih ne razume, ker drug če nikakor ne bi mogel trpeti, da je občina, kakor Kastav, vedno izpostavljena takim neprilikam. Tako mlačno postopanje se vendar ne strinja z načeli toliko hvalisane Taaffejeve vlade, naj bode že v Trstu Depretis in na Volovskem Jettmar ali kdo drugi.

Za danes naj zadostujejo ta fakta, da se ve, kakovo stanje imamo v Istri. V nauk naj služijo ti dogodjaji onim, ki pravijo, da neso bili nikdar plačani za to, da so vlado hvalili. Čudno, da, ko so

LISTEK.

Ivan Gundulić.

Dalmacija igrala je nekaj mnogo večjo ulogo v slovanskej zgodovini nego dan današnji. Mesta kakor Dubrovnik, Splet, Senj in druga bila so v najlepšem cvetu in zlasti prvo odlikovalo se je koncem srednjega veka po svoji legi, kupčiji in umetelnosti. Dubrovnik (Raguza) stal je na čelu „jugoslovanske hanze“, trgovina in promet segala sta do Sirije, Egipta in Sicilije. Užival je velike privilegije daleč na okolu in tekmoval z Benetkami. Od jadranskega morja do črnega imel je svoje naselbine, in v tem ko so druga primorska mesta s časom prišla pod tujo oblast, znal si je Dubrovnik z umnim ustavom ohraniti svoj odlični položaj. Zlasti zacvetela je koncem 15. veka v srbsko-hrvatskem Primorju književnost, katere glavno ognjišče bil je Dubrovnik. Pojezija jela se je razcvitati v vsej svoji krasoti ter nadkrilovala ostale tedanje slovanske rodove. Velik upliv imela je Italija na dalmatinsko Primorje

in posebno se je kazal vlaški duh v književnem gibanju Dubrovniških pesnikov. Od Italije sem prihajal je glas o vsem tedanjem književnem delovanju evropskem in humanizem priromal je tudi na dalmatinsko obrežje. Sinovi imenitnih družin dobivali so vednost na laških velikih šolah in duha, katerega so se nalezli tukaj, se se ve da tudi po vrnitvi v domovino neso mogli otrestiti. Latinski pesniki so se obožavali in laški: Petrarca, Boccaccio, Guarini, so pri njih našli verne nastopnike. Zato ni čudo, da so skoro vsi pisatelji dalmatinski zraven izbornih hrvatskih del tudi latinsko in vlaško književnost bogatili. Dubrovnik s svojo svobodo in bogastvom in naprednim razvojem zaslužil je po pravici ime „jugoslovanskih Aten“. To mesto bilo je sredotočišče tedanjih hrvatskih pesnikov in pisateljev, kateri so se skoro vsi porodili v Dubrovniku od plemenitih družin.

Dasi je bil upliv vlaški in latinski na primorske pisatelje velik, vendar ni presežal mej književnih. Narodni jezik razvijal se je jako ugodno in Dubrovniški pesniki gojili so ga z veliko naudušenostjo. Petnajsti vek je začetek in šestnajsti nastavek in cvet narodne književnosti v Dalmaciji. V

drugej polovici 16. in v začetku 17. stoletja popne se hrvatsko pesništvo v Dubrovniku na vrhunec svoje slave. In do tega vrhunca dovel je je Ivan Gundulić (Giovanni di Francesco Gondola), dika tedanjih Dubrovniških pesnikov.

Zagledal je luč sveta 8. prosinca 1588. l. v Dubrovniku od stare plemenitaške obitelji. Oča bil mu je slaven senator. Iz pesnikovega življenja ve se jako malo. Že v mladosti kazal je nenavadno poetično nadarjenost. Stoprav 12 let star, poprime se prava ter napreduje tako v tej stroki, da doseže v 20. letu že najviše državne stopinje in pozneje celo kneževsko čast. V modroslovnih in humanitetnih predmetih dobil je prve nauke od jezuitet. Toda pesnika ni veselilo burno življenje politično in oženivši se v 30. leti z Dobrovničanko Nikoleta Lukarevičevno, odmikal se je vedno bolj in bolj javnemu življenju. Mnogo skrbel je za svojega sina Šiška, ki je tudi postal pesnikom hrvatskim ter umrl kot knez Dubrovniški l. 1682. Ostala dva sinova Fran in Jerolim bila sta v visokej vojaškej službi avstrijskej. Žalibože pesnik ni dosegel visoke starosti. Umrl je l. 1638, ne prezgodaj za svojo

stikali po najnovejših stvareh, ne samo na Kranjskem, nego vsaj tudi drugod po Sloveniji, neso nikdar z nosom dregnili ob — Istro.

Pripis. Čuje se, da se je nejevolja ljudstva zadnje dni obrnila tudi proti okrajnemu glavarju, tedaj ne samo proti odličnjakom Kastavskim. Zoralo da se je okolo 200 ljudij pred glavarstvom na Volovskem, kateri da so kazali odločno voljo, spominati se one epizode iz Kastavske zgodovine, ki slove: „Bože pomozí, Bože pomozí. — Čemo samí, samí“.

Ako je to res, onda se mora tudi vlada predramiti. Vederemo!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. marca.

Železniški odsek **gospodske zbornice** se je baje izjavil, da zbornica ni kompetentna, posvetovati se in sklepati o peticiji, da naj ona porabi svoj vpliv, da se izbere Trst za izhodno postajo nemške sobvencionirane parniške voznje. Po našem mnenju bi tudi ne bilo baš častno, da bi zbornica se potegovala za napravo, ki bi le škodovala avstrijske samostojnosti.

Pri obnem zboru Nemškega društva v Pragi govoril je dr. Schmeikal o razmerah Nemcev na **Ceskem**. O gospodarske stranki, katero so se prizadevali osnovati prijatelji vlade, je rekel, da je dete, ki več požre, nego pa vsepa. Sklicevali so se shodi po deželi, kupovale tiskarne in časniki, da bi Nemce desorganizovali. Pa vsa prizadevanja bila so zaman. Vladi se ni posrečilo osnovati srednje stranke in se jej tudi ne bo. Ta govor levičarskega veljaka kaže, da se nemški liberalci nikakor ne bojé, da bi se srednja stranka izemila iz njenih privržencev. Ker pa najbrž ti gospodje dobro poznajo svoje ljudi, je tedaj jasno, da se bode srednja stranka osnovala iz slovanskih neznačajnežev in v škodo Slovanov, če se sploh bode.

V specialnej debati o reformi gosposke zbornice vsprejela je **ogerska** zbornica poslancev z veliko večino določbo, da židovska duhovščina dobi v zbornici svojega zastopnika, kateri se bode imenoval. Desnica je vsa glasovala z vlado, pa tudi več poslancev zmerné opozicije. Mnogo poslancev, zlasti duhovskega stanu in aristokratov ni bilo prisotnih pri glasovanju.

Vnanje države.

Kakor se govori, misli odstopiti **ruski** finančni minister Bunge. Njegov naslednik bode, kakor se pripoveduje, Novoselski ali pa Lamanski. — Grof Tolstoj podal se bode na potovanje v inozemstvo, in sicer za dlje časa. Takim potovanjem visocih dostojanstvenikov sledi v Rusiji navadno njih odstop. In tudi notranji minister se najbrž več ne bode vrnil kot minister, ako res odpotuje v inozemstvo. Ali se pa bode z njegovim odstopom kaj premenilo sedanje strogo absolutistično vladanje v Rusiji, se ne ve. Preveč optimističnih nad nikdo ne sme gojiti. — Poljski generalni gubernator Gurko bil je poklican v Peterburg in je že tja odpotoval. Sodi se, da je to potovanje nekako v zvezi z ministersko krizo. — V Polavi so neznaní zločinci na ulici umorili častnika Baranoviča in orožarja Orlovskega polka Domženka. Oblastva še neso prišla zločincem na sled. Najbrž sta ta dva umora delo nihilistov.

V poslednjem zasedanju je bilo sklenilo **bolgarsko** sebranje z ozirom na dogodke v Makedoniji poslati brzojavke na razne visoke osebe, mej drugim na ruskega carja. Telegram, ki se je odposlal carju, slove: „Zastopniki Bolgarije, katere so vodila čuvstva hvalečnosti za velike dobrote, ki jih vedno skazujete bolgarskemu narodu, so mi dali

prijetni nalog, Vašemu Velečastvu izreči ljubezen in udanost bolgarskega naroda in prositi zaščitnika in varuha pravoslavnega slovanstva, da poda svojo mogočno roko za varstvo trpečih kristjanov v Makedoniji. Predsednik bolgarskega sebranja: Stambulov.“

Nemška vlada je opustila misel, da bi z družimi državami skušala dognati tako pogodbo zastran izročevanja zločincev, kakor jo je sklenila z Rusijo, ko bode tej pritrdil državni zbor. Ta pogodba, ki je naperjena proti **anarhistom** in **nihilistom**, ne dela nobene razlike mej političskimi in družimi zločinci. Za take naredbe pa nikakor ni bilo moči pridobiti Anglije in Francije, pa tudi Avstro-Ogerska bi jim ne mogla pritrditi zaradi Madjarov, ki so se po svojih listih jednoglasno izrekli proti vsakej takej pogodbi.

Da bode Stanley izbran generalnim guvernerjem nove **kongijske** države, smo že povedali. A kako državno obliko bode imela nova država, še ni končno določeno. Najbrž bode monarhija in nekateri listi poročajo, da se bode imenovala kongijsko kraljestvo. Ali bode belgijski kralj sam ali pa kak drug član belgijske kraljeve rodbine kongijski kralj, se še ne more vedeti. O tem bosta sklepali še belgijski zbornici, kajti po ustavi belgijski kralj ne sme prevzeti krone nikake druge države, ako v to re privolita dve tretjini obeh zbornic, pri katerih sejah pa morata biti dve tretjini zborničnih članov navzočni.

Z večino samo štirinajstih glasov je, kakor smo že v soboto v telegramu povedali, **angleška** spodnja zbornica zavrgla predlog, da se vladi izreče graja zaradi vnanje politike. Taka večina pa navadno angleškim državnikom ne zadostuje več, zato se je že mislilo, da ministerstvo da svojo ostavko. Sešel se je ministerski svet in se posvetoval o tem. Kaj da je sklenil, se za gotovo ne ve, govori se pa, da ministerstvo ne odstopi, ampak se bode samo prenovilo. Da ministerstvo ne odstopi, temu je povod nekoliko tudi to, da bi se teško sestavilo novo ministerstvo, ki bi v zbornici dobilo večino. Moralo bi torej razpustiti zbornico, a do volitev itak ni več daleč, ter se bode rajši počakalo, da se zbornica ne razpusti sedaj, ampak še le, ko jej poteče volilna doba. Proti vladi je glasovalo 39 irskih poslancev, kateri bi gotovo nasprotovali konservativni vladi, kakor sedanjej. Mislilo se je, da bi se liberalcu Göschenu, ki je v zbornici hudo grajal vladno politiko in se izrekel za bolj odločno postopanje v vnanjih zadevah, naročilo sestaviti novo ministerstvo, a dvomi se, do bi radikalcí hoteli podpirati ga.

Kakor se poroča iz Shanghai-a, povabljeni so vsi dostojanstveniki **kitajski** v Peking, da se posvetujejo, ali naj se še nadaljuje vojna proti Francozom, ali pa sklene mir. — Sestava družega polka legije tujcev na Francoskem hitro napreduje. Največ se oglašá Nemcev za vsprejem v to vojsko. Vsled tega se že nekateri bojé, da se ti Nemci hočejo le na francoske stroške prepeljati v Kitaj, tam se pa pridružiti Kitajcem ter se bojevati proti Francozom.

Dopisi.

Z Gore 27. februarja. [Izv. dop.]

Da g. profesor Šuklje živih ne pusti pri miru, to je po dosedanjem njegovem vedenju umevno; on jih lahko zbada, saj je zunaj meje kranjske domovine, in pa pod posebnim zaščitom Ljubljanskega Benjamina, ki mu na dolgo in široko odpira svoje predele. Da pa ta narodnjak, ki svoji domovini obeta na vse pretege pomoč svoje vrste, porablja in zasukava misli onih, ki neso več mej nami, to vedenje živo spominja na značaj neke živali, katera brska po gomilah človeških tam doli nekod v Afriki. Ko bi pl. Schneid bil še mej nami, nikdar bi ne bil g. Šuklje zdaj naslanjal se na njegove besede, češ,

da se je pokojnik veselil poroda Ljubljanskega Lista in pa uredništva Šukljejevega. Kajti pl. Schneid je je dobil že dva meseca po porodu Ljubljanskega Benjamina popolnem nasprotno prepričanje o gosp. Šukljeji, in se je pokojnik pred mnogimi osobami večkrat izrazil, da se je nad g. Šukljejem jako varal, in da je poslednji kot urednik z izročnim mu listom tudi samega deželnega predsednika barona Winkler-ja kompromitoval. O ti ponovljeni izjavi pokojnega vit. Schneida je priča več še živih slovenskih mož. Sicer se g. prof. Šuklje utegne spominjati na dogovore in prizore, ki so se vršili lansko poletje na Gorenjskem v navzočnosti pl. pokojnika. Jako nedostojno, ter slepivo, je torej, da se g. prof. Šuklje sklicuje na ime moža, katerega ni več mej nami, in o katerem sam vé, da je pozneje o gosp. profesorji ravno nasprotno, torej jako neugodno sodil.

Pisec tega utegne stopiti z imenim pred gosp. profesorja; ali skušnja uči, da je previdniše najprej zahtevati, da nasprotnik stvarne trditve ovreže, potem naj zasleduje še le imena. Sicer pa v tem slučaju gospod Šuklje stakne, ker imenu pisca teh vrst ne more noben zaščitnik g. profesorja škodovati.

Iz Gorice 1. marca. [Izv. dop.] Pomota v večerajnji številki „Slov. Naroda“, ki se je urinila v moj dopis iz Gorice, sili me, da iz več razlogov ono tiskarsko pomoto takoj popravim. Koncem mojega zadnjega dopisa pisal sem, da ima tukajšnja posojilnica **18.000 gld.** prometa, ne pa 1800 gld. Te presnete ničle, jedno ničlo je stavec spustil in kakšen razložek!

Ob tej priliki javim Vam prežalostno vest, da nam Goričanom preti velika nesreča. Jako nevarno zbolel je Josip Pagliaruzzi, lastnik Kobariške pošte, sin znanega in pred nedolgem umrlega poslanca, župana in posestnika Izidora Pagliaruzzija, uzoren mladenič, kakoršnih je le malo mej nami, odločen narodnjak, katerega spoštuje radi njegovih načel, njegovega jeklenega značaja prijatelj in političen nasprotnik, mladenič, ki si je vsled svoje marljivosti pridobil mnogo vednostij na poljedelskem polji in drugod, absolviran jurist itd., z jedno besedo, vzgleden mladenič, ki bi bil postal močan steber narodni stvari. Zdravniki so popolnem obupali o njegovem ozdravljenju in ko to pišem, ga morebiti ni več mej živimi. Žalostna nam majka!

Domače stvari.

— (Iz odbora za priredbo zabavnega vlaka na Velegrad in v Prago) poroča se nam, da je predložil osrednjemu slavnostnemu odboru, naj bi sestavil prošnjo do papeža za zopetno uvedbo slovenske liturgije po vseh slovanskih deželah in naj bi to prošnjo v vseh slovanskih jezikih razpotožil na Velegradu zato, da bi jo podpisavali tekom letošnjega leta tja prihajajoči potniki vseh slovanskih narodov. Od take složne prošnje pričakovati je vsaj nekaj vspeha. Za to smo prav radovedni, kako bode ukrenil glede tega osrednji slavnostni odbor. Menda v njem vendar ne bode zmagala „latinska polszczizna“.

— („Laibacher-Zeitung“) priobčila je preteklo soboto pod naslovom „Slovenische Wallfahrt nach Velehrad und Prag“ porogljivo vest, da se bode 16 do 20 boljših pevcev tukajšnje Čitalnice odpeljalo s slovenskimi romarji na vladne

slavo, pač pa prezgodaj za lepo književnost in za domovine blesk in blagostan.

Pesnikovati jel je Gundulić okoli l. 1610.; ker mu je bil dobro znan vlaški in latinski jezik, jel je najprvo prevajati razne spise na hrvatski jezik; najbolj znamenit je prevod romantične epopeje Torkvata Tassa: Jerusolim slobodjen, nadalje Ivana Pretti-ja „Ljubovnik sramež živ“ in Bonarellijev igrokaz „Filli in Sairo“. Ti prevodi odlikujejo se s svojo lahkoto jezika, popolnostjo in lepozvočnostjo verzov. Kmalu se Gundulić pridruži krogu mladih pisateljev, ki so tedaj gojili v Dubrovniku osobito dramatično ter spiše ali preloži mnogo komadov: „Arijadna“, „Proserpina ugrabljena“, „Dubravka“, „Galatea“, „Diana“, „Armida“, Posvetilište ljuveno“, „Kleopatra“ in dr. To so veči del pastirške igre komične vsebine, od katerih se najbolj cenita „Arijadna“ in „Dubravka“.

Prevel je Gundulić tudi nekoliko psalmov in spisal elegijsko pesen „Suze sina razmetnoga“ in dr.; vendar se je mnogo spisov že imenovanih in drugih pogubilo in najbrže palo v žrtev strašnega potresa in ognja l. 1667 v Dubrovniku.

Mej vsemi pesniškimi proizvodi Gundulićevimi odlikuje se pa „Osmán“ lirična junaška pesen v 30 spevih v četerovrstnih trohejskih kiticah. Gundulić popeva poljsko-turško vojsko iz l. 1621. ter slavi jagelonsko dinastijo in zadnjega zmagoovenčanah poljskih kraljev, Vladislava IV. in kako so mladega otomanskega carja Osmana I. vojaki slednjič zadavili l. 1648. 14. in 15. spev sta se izgubila: nekateri mene, da ju pesnik še ni izdal, drugi zopet, da ja je senat iz strahu pred Turki uničil. Več pesnikov je že poskušalo, ta dva speva dopolniti, a najbolj posrečilo se je v novejši dobi znamenmu hrv. pesniku „Smrti Smail-age Čengića“, Ivanu Mažuraniću. Gundulić zložil je epos po tedanjih vzorih Ariosta in Tassa in nekoja mesta močno spominajo na Homera, Virgilija, Horacija in Ovidija. Pesniku znana je dobro zgodovina in zemljepisje slovansko in povsod kaže se nam pravega Slovana. Gundulić imel je mnogo predhodnikov, a ti vsi so se preveč oddaljili od narodnih tal in duh laški in latinski je prevladoval v njihovih spisih. Gundulić je bil prvi, ki je udaril čisto na narodno struno; njegove poezije niso presajene cvetke, am-

pak imajo svoj izvor v narodu. Jezik mu je izboren, domisljija živa in silna, s tihi tečivi in blagoglasni.

Razun junaških in lirskih pesnij gojil je Gundulić tudi dramatično ter je za mladih let celo sam na pozorišči nastopal. Vender storil je napačen korak s tem, da je uvel šveterostopni trohej v dramo in v epos, kateremu se nikakor ne prilega. Gunduliću bila je znana ostala slovanska književnost in kot lirik, ima veliko podobnost s tedanjimi poljskimi pesniki, kakor Kohanovskim in dr. Kratko in dobro naslika Gundulića znani književni zgodovinar: „Visoki, vedno jednaki vzlet domisljije, verskomili čut, polnost najkрасnejših mislij in podob, premišljeno smela oblast nad temeljito razumljenim jezikom, neposnemljivo blagoglasje in dovršeni stihi so najodličnejša svojstva, ki nas v pesnikovih delih neuporno nagovoré. Gundulić je jedna iz mej prvih zvezd na jugoslovanskem književnem obzorji in zato ni čuda, da so mu še za njegovega življenja prerokovali nesmrtno slavo in ga proglasili „Knezom Dubrovniških pesnikov.“

P. B.

stroške („auf Regierungskosten“). Današnja Lajbahaerica sicer popravlja to notico, a z navadno okornostjo. Pravi namreč, da namesto „auf Regierungskosten“ treba čitati „auf Regimentsunkosten“. Čudom se čudimo, da nemško glasilo „spravljive“ naše vlade jemlje iz nemških fakcijskih listov take notice v svoja predala. So se mari povrnilo časi urednika Suppantchitscha?

— (Dramatsko društvo v Ljubljani) je prejelo od Njeg. preuzvišenosti Josipa Juraja Strossmayerja, vladike bosensko-sremskega, jako laskav odgovor na čestitko, katero mu je poslal „Dramatskega društva“ odbor o njegovi sedemdesetletnici. To pismo torej slove:

Slavnomu dramatskomu društvu

v Ljubljani

izporečujem ovijem najtopliju svojo hvala na li-poj čestitci k mojoj sedamdesetgodisnjici, želeči podjedno, da i slavno slovensko „Dramatsko društvo“ u svom radu liepo napreduje i plemenitom umjetnosti svojom osvješćene Slovence veseli, a pospane jošte od driemeža probudi, kako bi smo u skoro uzkliknuti mogli: Svoji smo, složni smo, ništa nam več naškoditi ne može.

Sa odličnim poštovanjem

Strossmayer m. p.,
biskup.

U Dja'kovu, 18. veljače 1885.

— („Človeka nikar!“) Po tem naslovom začel je „Slovenec“ priobčevati listke, v katerih se z izredno mirnostjo in logiko zavračajo dr. Mahnič napadi na pesnika Gregorčiča. Pisatelj teh listkov je g. Hilarij Zorn, profesor veronauka v Gorici in nečak Goriškega nadškofa.

— („Gregorčičev večer.“) Še te dni smo omenili, da je zanimanje za banket vsak dan večje, in ravnokar nam javlja odbor za „Gregorčičev večer“, da se mu je do zdaj oglasilo 93 gospodov, kateri se bodo udeležili banketa dne 12. marca v dvorani Ljubljanske čitalnice. Ta mimogrede omenjamo, da so mej udeleženci tudi najodličnejši trgovci Ljubljanski.

— (Slovenško gledališče.) Raimundov „Zapravljivec“ predstavljal se je že večkrat na odru slovenskem, a odkritosrčno moramo povedati, da nam je včerajšnja predstava izmed vseh dosedanjih bila najmenj po godu. Dobro uvažamo, da na slovenskem gledališču nastopajo zgolj diletantje, da se ne sme meriti z merilom, kakršnega treba za velika nemška gledališča, a vsekakor smemo zahtevati, da se nam ta igra gladkeje predstavlja, da se igralci marljiveje učé svojih ulog. Preverjeni smo, da gospice in gospodje, ki so včeraj igrali, zmorejo kaj boljšega, nego je bila včerajšnja predstava. Popolnem zadovolil nas je samo gospod Danilo (vitez Dumont), pri vseh drugih igralcih in igralkah pa bi trebalo več ali manj opazek, posebno pa moramo opomniti, da so nekateri gospodje pretiho govorili. To velja najbolj g. Slavku (pl. Volk), ki je pri zadnjem svojem prizoru tako tiho šepetal, da se niti besedica ni razumela. Izmed gospic omeniti nam je gospica Vrtnikovo (Rozo) in Zvonarjevo. Slednja bila je prav brčka Keristana. Gospica Lavoslava imela je za „staro babo“ premladosten in prečvrst glas. Gosp. Petrič je svojo ulogo (Voltej) dosti dobro izvršil, zlasti prizor z otroci se mu je posrečil. Žal, da nema malo krepkejšega glasu, njegovi kupleti bi potem napravili več utisa. Gosp. Gorazd (Blodvelj) igral je sicer vrlo, pa pričakovali smo več. Gospod Štamcar (Azur. Berač) izpeljal je svoji ulogi dobro. Lovski zbor, ki ga je pelo pevsko društvo „Slavec“, bil je krepak in zadovoljil je celo večšake. Ostalo petje pa je kazalo nedostatke, katerim je bil deloma kriv g. kapelnik S. Gledališče bilo je dobro obiskovano in občinstvo gledé priznanja nikakor skopo.

— (Slovstveni zabavni večer) preteklo soboto obiskalo je 27 gospodov, katerim je predsedoval g. Železnikar. Glavna točka tega večera bilo je posvetovanje o Gregorčičevem večeru. V precej dolgej debati dognale so se vse podrobnosti glede godbe, stroškov, ozaljšanja dvorane itd.

— (Sokolov „jour fixe“) bode prihodnjo soboto v 7. dan t. m. v Schreinerjevi pivovarni na sv. Petra predmestji.

— (Osobne vesti.) Iz Gradca se nam piše v 27. dan m. m.: Naš rojak g. prof. Tone Turkuš premeščen je stalno iz Ljubnega na deželno višo realko v Gradci. Imenovan je tudi učiteljem francoskega in angleškega jezika na tukajšnji realki.

— Gosp. dr. Jul. Kocmut, sanitetni asistent v

Ljubljani, premeščen je k okr. glavarstvu v Črnomlji. — Gosp. Ivan Vavpotič, sanitetni asistent v Postojni imenovan je okrajnim zdravnikom druge vrste.

— (Premembe posestva) Graščino Škrlevo pri Sv. Rupertu na Dolenjskem kupila je preteklo soboto na javni dražbi g. Marija Podobnikova iz Šent Vida pri Zatičini za 16.205 gld. — Graščino Poganice pri Rudolfovem kupil je Dunajčan Seemann za 50.000 gld. — Nekdanjo tovarno za žične žreblje (Drahtstiftenfabrik) v Poljskih ulicah v Ljubljani kupil je nadporočnik g. Velkovrh. — Tudi graščino Ribniška je prodana. Kupil jo je od solastnikov g. dr. Teodor Rudež, c. kr. notar v Ljubljani. Gozd se bode baje izsekal in, kakor se nam poroča, kupil je les g. Alimondo, lesenjak v Trstu za 170.000 gld.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) priredi v četrtek v 5. dan t. m. v prostorih c. kr. vrtarske družbe veliko „besedo“. Spored obsega 6 točk, mej njimi tudi F. S. Vilharjevi skladbi „Pod oknom“ in „Po jezeru“.

— (Razpisano) je mesto okrajnega rano-celnika na Bledu. Letna nagrada: 600 gld. iz okrajne blagajne, 300 gld. iz deželnega fonda. Prošnje do 1. aprila t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gorica 2. marca. Doktorand Josip Pagliaruzzi umrl je včeraj ob 1. uri popoldne. Goriškim Slovincem in vsemu slovenskemu narodu velika, skoro nenadomestna izguba.

Dunaj 2. marca. Pri žrebanji sreček iz 1864. leta zadela je glavni dobitnik štev. 519 serija 52.

Budimpešta 2. marca. Julij Verhovay obsojen je na poldrugoletno ječo, Ludovik Verhovay na deset mesecev, oba pa da morata povrniti poneverjeno vsoto. Obsojena stavruha tega na izgubo političnih pravic, prvi za pet, drugi za tri leta.

Budimpešta 2. marca. Povodim desetletnice Tiszovega ministriovanja poslal je cesar Tiszi brzojavko, v katerej mu čestita in hvaležno priznava izvrstne zasluge, katere si je stekel v teh desetih letih za cesarja in deželo. Zagotavlja mu nepremenjeno milost in zaupanje in izraža željo, da bi previdnost ohranila Tiszovo še dolgo let zdravega, krepkega in vztrajnega v njegovem odličnem delovanju za prestol in za domovino.

Razne vesti.

* (Požar v Brnu.) 25. t. m. okolu dveh popoldne navstal je v skladišču podružnice kreditnega zavoda v Brnu ogenj, kateri je pretil vsemu z blagom založenemu poslopiju. Naglemu in vstrajnemu trudu vrlih ognjegascsev velja posebna hvala, da se je požar omejil le na arhiv in shrambo napolnjeno s semeni, z volno in žaklji. Ob polu sedmih zvečer pogasili so popolnem ogenj. Škoda se ceni na več tisoč goldinarjev (nekateri trde 8000 gld.), poslopje in blago je pa zavarovano. Kako je pričelo goriti še ni znano.

* (Ves trg pogorel.) Kakor se piše iz Levova, pogorel je do tal 25. t. m. trg Ruda. 120 družin je brez doma, brez strehe. Deželni odbor poslal je precej 300 gld. kot prvo podporo nesrečnim pogorelcem.

* (Izneverjenje.) K samomoru blagajnika Vokureka v Nikolsburgu se poroča, da je samomorilec tudi iz občinske blagajne ukrad 9000 gld. Napovedal se je konkurz o Vokurekovem premoženju; pasiva se cenijo na 20.000 gld. Pregled blagajnic se še nadaljuje.

* (Nesreča na železnici.) Iz Krakovega se poroča, da je te dni na tranzverzalni postaji Tym-bark z napak prestavljenega tiru skočil tovorni vlak in da se je podrobilo več vagonov ter se poškodovali dve lokomotivi. Od železniškega osobja ni baje nihče ranjen.

* (Glasbeni kongres.) Iz Bruselja se poroča, da bo mejnarodni glasbeni kongres zboroval od 8. do 11. avgusta t. l. v Antverpeni. Tamošnje društvo umetelnikov in pisateljev že dela priprave za ta imeniten shod, kojega pokroviteljstvo je prevzela mestna uprava. Glavni predmet, s katerim se bo ta shod posebno bavil je upeljava občne uglasbe za vesoljni glasbeni svet veljavne.

* (Kongres slepcev.) Kongres učiteljev za slepe v Amsterdamu preložil se je na posebno željo ravnatelja narodnega zavoda za slepe v Parizu na 4. dan avgusta t. l.

* (Washingtonov spomenik.) V soboto 21. t. m. odkrili so svečano v Washingtonu velikan-ski spomenik Washingtonov. Lepej svečanosti pa vreme ni bilo kaj posebno ugodno, kajti mrzlo pi-hal je sever ali krivec in temperatura pala je pre-

cej nizko pod ničlo. A navzlic neugodnemu in mrzlemu vremenu zbralo se je brezštevilno ljudstva in 6000 vojakov pod poveljstvom generala Sheridan-a došlo je k otvorenju krasnega spomenika. Senator Scherman in vojni inženir polkovnik Casey, kateri je gorostasno stavbo dovršil, imela sta slavnostne govore. Govori se neso čuli niti godba, ker je mnogobrojno občinstvo, da bi se nekoliko ogrelo, ceptalo z nogami. Temeljni kamen tej najvišej stavbi na svetu (spomenik je 555 čevljev, Dunajski Štefanov zvonik pa le 432½ čevljev visok) uzidal se je že 4. julija 1848 in sicer na istem kraji, katerega si je izbral Washington sam 1791 l. Sedem in trideset let se je potrebovalo za zidanje velikega obeliska, 82.000 ton granita porabilo in vsi troški znašajo 1.187.000 dolarjev. V sredi spomenika dospé se lahko po železnih stopnicah ali pa s parovlakom do vrhunca, od koder se pokaže strmečemu človeku krasen razgled — 20 milj daleč na okrog.

* (Zvezdogled v ječi.) Kakor se poroča Badenskemu deželnemu listu, prijel in zaprl je v ponedeljek 23. t. m. zvečer v Karlsruhe policijski komisar obče znanega astronoma profesorja dr. Pitschner-ja Dolže ga nenravnega zločina.

* (Most preko reke Jordana.) 27. januarja t. l. izročil je vsled naloga tuške vlade inženir Jurij Ferenghia blizu podrtin nekdanjega mesta Jerihe čez reko Jordan narejen nov lesen most občnemu prometu. Pri tej redkej svečanosti bili so prisotni guverner Jeruzalemski Reuf paša, vojaški in civilni dostojanstveniki, duhovski načelniki raznih verskih občin iz Jeruzalema, mnogobrojni beduvinski šejki in obilo občinstva. Novi most prvi in jedini, kateri premostuje to zgodovinsko reko, je 45 m. dolg, 5 m. širok in prav trdno stesan. Po poročilu katoliških romarjev iz 7. stoletja imeli so baje nekdanj tamošnji prebivalci nek most preko Jordana, a dan danes pogubili so se vsi sledovi takega mostu čez to reko.

* (Požar v blaznici.) Zadnji velikanski požar v blaznici za uboge v Filadelfiji, ki je uničil 18 blaznih v njihovih celicah, zanetil je nalašč nek na pol blazni črnc prisojka, kateri je svoj zločin pri zaslišanju tudi priznal, a se izgovarjal, da ga je v hudobno delo prisilil domači strežnik Schröder. Zapeljivec črtil je namreč nekega bišnega zdravnika in je iz osvete že dvakrat, toda zaman sam poskušal zažgati blaznico. Schröderja so prijeli in zaprli.

* (Utile et dulce.) V Novem Jorku začel je izhajati časopis „Packet handkerchief“, ki se tiska na pavolnato tkanino. Barva, s katero se tiska, nema nikakega zopernega duha. Tak list se da, ko se prečita, porabiči za nosni robec. Tako se je posrečilo prijetno združiti s koristnim. Kakor se govori, ima ta časopis jako velik uspeh, kar je lahko razumljivo, ker so neki taki tiskani robci še za 25 % ceneji, kakor netiskani robci take vrste.

* (Osodepolna mačnica.) V Mirandoli na Mantovanski napravili so fantje 50 letnemu posestniku Josipu Tereri-ju svečano mačnico, ker je najlepšo deklinlo hotel vzeti za ženo. Po silnem ropotu in vrišu iz spanja preplašen in razsrjen vsled zasramovanja, plane Terori kvišku, zgrabi puško in ustrelil skozi okno na fante. S prvima streloma usmrtil je dva fanta, a streljal je še dalje in še 7 drugih mladeničev zapalo je besnosti zlivljanega moza, kateri je potem v bližnjem tolmunu storil konec svojemu življenju. —

Oznanilo.

Letošnji redni zbor kranjskega odseka I. občnega uradniškega društva avstro-ogerske države, pa tudi letošnji redni zbor hranilnega in posojilnega uradniškega društva v Ljubljani bodeta v nedeljo 29. marca 1885 ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani pri Maliči (Stadt Wien).

Dnevni red zbora kranjskega odseka:

1. Kratko poročilo predsednikovo o delovanju uradniškega društva Avstro-Ogerske na podlagi zaključka leta 1883.

2. Potrditev računa odborovega za minulo leto 1884.

3. Sklepanje o predlogu za znižanje zavarovalnine pri uradniškem društvu.

4. Volitev novih odbornikov za opravilno leto 1885.

5. Posamični nasveti.

Na dnevnem redu zbora hranilnega in posojilnega uradniškega društva je izvrševanje pravic po §. 30 društvenih pravil.

Dnevni red se naznani p. n. gospodom društvenikom po pravih pismeno.

To se naznanja p. n. gg. društvenikom.

V Ljubljani, dne 26. februarja 1885.

Kranjskega odseka uradniškega društva v odboru predsednikov namestnik:	Hranilnega in posojilnega uradniškega društva odbor predsednik:
Smolej.	Verderber.

Odbornik:

Anton Svetek.

Ljubljanski ZVON

ima v 3. številki naslednjo vsebino: 1. J. Stritar: Rod za rod. Pesem. 2. J. Kržišnik: Rondél. Pesem. 3. Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje). 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hrusko. 5. J. Staré: Pisma iz Zagreba. X. 6. J. Stritar: Pogovori. I. 7. A. Funtek: Utopljeni zvon. Balada. 8. J. Cimperman: Oséhlo cvetje. Sonetje. 9. Fr. Wiesthaler: Slavni Slovenci. I. Dr. Jakob Zupan. 10. Dr. Sivor: Vodnikov „Vršac“, potlej pa še nekaj. Slavnostni govor magistra Sulfurija Udrihoviča. 11. Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje). 12. Književna poročila: II. Dr. K. Štrekelj: Slovenska slovnica za srednje šole. (Dalje). 13. Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — „Vita vitae meae!“ — Matica Slovenska. — Jurčičevi zbrani spisi. — Imenitna knjiga. — Slovenski slikar Jurij Šubic. — Slavo-deutsches und Slavo-italienisches. — Die östlichen Alpenländer im Inverstiturstreite. — Popravek. — 14. Janko Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 30 kr.

Listina upravištvá. Gosp. Fran G. v Radečah. Sedaj imate naročnino plačano do konca marca t. l.

Tuji:

1. marca.
Pri **Stonu**: Rilke iz Celovca. — Graf z Dunaja. — Perattona iz Gorice. — Kette, Lah iz Loža. — Schwarz z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Grof Lanthieri iz Vipave. — Maidi iz Grada.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.83	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	5.53	Surovo maslo,	85
Ječmen,	5.26	Jajce, jedno,	2.5
Oves,	3.25	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.71	Goveje meso, kgr.	61
Proso,	5.86	Telečje	62
Koruza,	5.53	Svinjsko	54
Krompir,	3.20	Kostrunovo	36
Leča,	8	Pišance	50
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	8.50	Sen, 100 kilo	196
Maslo, kgr.	94	Slama,	178
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	820
Špeh frišen,	54	„ mehka,	560

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. febr.	7. zjutraj	738.19 mm.	0.6° C	sl. jz.	d. jas.	
	2. pop.	735.57 mm.	7.6° C	sl. jvz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.43 mm.	1.0° C	sl. zah.	jas.	
1. marca	7. zjutraj	734.23 mm.	-2.6° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. pop.	733.65 mm.	+5.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.05 mm.	+2.4° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 3.1° in 1.8°, za 1.7° in 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 60	kr.
Srebrna renta	84	10
Zlata renta	108	15
5% marena renta	99	30
Akcije narodne banke	867	—
Kreditne akcije	307	50
London	124	20
Napol.	9	10
C. kr cekini	5	81
Nemške marke	60	45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	129
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	40
Ogrska zlata renta 6%	—	—
„ 4%	98	80
„ papirna renta 5%	94	10
5% štajerske zemljišče odvez oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	112	60
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	214	75

Kamnosekarji,

kateri so vajeni delati v kamnolomih, dobé stalno delo proti dobri plači. Prednost imajo oni, ki so vajeni in so že bili v marmorovih kamnolomih. — Oglašé naj se pri lastnikih kamnoloma gg.

Neuhold & Kellner
v Slov. Bistrici nu Spod. Štajerskem.

(115—1)

Št 1417.

(116—1)

Razpis

službe muzejnega strežaja in dvornika v „Rudolfinum“.

V deželnem muzeji „Rudolfinum“ v Ljubljani oddala se bode zdaj le začasno služba strežaja ob enem dvorniku z letno plačo 300 gld. in s prostim stanovanjem. — Prositelji za to službo morajo dokazati, da so avstrijski državljani, čvrstega zdravja in neomadeževanega značaja, potem svojo dosedanje službo ali opravilo, so li oženjeni ali ne in neso li čez 40 let stari. Dokazati morajo tudi zmožnost slovenskega in nemškega jezika in pa spretnost v mi-zarskem rokodelstvu. Zmožnost tudi italijanskega jezika bila bi posebno priporočilna.

Lastnoročno pisane prošnje, v katerih je navesti, je li prositelj s kakim deželnim uradnikom ali služabnikom v rodu ali svaštvu, naj se pošljejo **do 31. marca 1885**

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, 28. februarja 1885.

Hmelove sadike,

zdrave in krepke, 1000 za 5 gld., dobé se od 1. aprila pri

Ludoviku vitezu Manner-ju,
v Celji na Štajerskem. (98—3)

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem žolodu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Razpošilja se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski

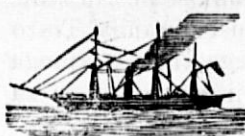
à 56 kr.,

izboren zoper kašelj, hipavost, vrtolob, prsne in pučne bolečine. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani. (41—6)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okolu 25. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen,** generalnega agenta v Trstu.

Za bližajočo se sezijo

priporoča

najstarejša in najglasovitejša

firma za sukno

MORICA BUMA

v Brnu

(ustanovlj. na leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago.

Jako lepi in modni vzorci za celo obleko od gld. 1 do gld. 6 meter. Bogata izbér sukna za suknje (Streich- und Kamgarrockstoffe) od gld. 3 do gld. 7 in sukna za hlače, najnovejši vzorci, od gld. 1 do gld. 6 meter. Črni Peruvians za suknje in Toskins za hlače od gld. 3 navzgor do gld. 6, gld. 7 in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livrje, cerkve, biljarde in vozove. Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije. — Normalnega volnatega blaga za zgornjo obleko, kakor normalnih posteljnih in popotnih odej po sistemi prof. Gustava Jägera v Stuttgartu bogata izbér.

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 60 cm. široki, po gld. 3, 4.75, 5.25 do gld. 16

Uzorce zastoj in franko. Blago razpošilja samo proti poštuemu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljatve, katerih vrednost znaša gld. 10, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahtevanje **vzgladne knjižice** z mnogošteviliimi vzorci **franko.** (107—1)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, oblaščajo in preženejo prav kmalu najhrovrnejše žledčeve bolesi. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidje, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri žensk h mlečnih macležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih boleznij, ampak nas obvarujajo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatve pa jedino v lekarni **Cristofolotti v Gorici.** V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Trnkoczy,** na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (102—2)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Zoper jetiko!

Radgostski

universalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtički,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, žledčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospod **J. Seichert,** dipl. lekar v Rožnavi.

Prosim, da mi pošljete še 12 zavitek v Radgostskega univerzalnega čaja in 12 škatljic Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov. Učinek teh zdravil je v resnici pri vseh na prsih bolnih osebah izvrstien, in odkar jih upotrebljam sam, nič več ne kašljam, kakor sem dosle vsako zimo 4—6 tednov.

Z vsem spoštovanjem njem udani

Dr. Tautz, pl. Tauenstein,

o kr. stabni zdravnik.

V Kremsi, dné 26. oktobra 1877.

Vaše blagorodje!

Moja hčrka je uže več nego pol leta ime'a hud kašelj, kateri jej je često prouzročoval tudi bruhanje; ker se jej niti nij ljubilo jesti, je zelo oslabela ter shujšala; v novinah čitavši o vaših izvrstnih zdravilih, si naročim 1 zavitek čaja in 2 škatljice celtičkov. J dva je použila bolnica nekoliko teh zdravil, in uže jej je odleglo. V nekoli h dneh poide druga škatljica. Dete zdaj k večjemu vsakih 24 ur do jedokrat zakašlja, ter je zopet krepko in se mu ljubi jesti. Zavaljujoe se vam uljudno, prosim, da mi vnovic pošljete 1 zavitek čaja in 3 škatljice slavnih celtičkov, ter se beležim

z odličnim spoštovanjem

Adolf Kittl,

knež. Coll. r. do Mannfeldski pivarnar.

V Opočnem, dné 11. januarja 1875.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi pošljete za zdaj 2 zavitek svojega mnogoslavljenege Radgostskega univerzalnega čaja in 3 škatljice celtičkov, potem tudi sklenico Rožnovskega rastlinskega mleka

Spoštovanjem

Ivan Vević,

zemljiščno-knjižni vodja v Bošnjakih

(Vojaška granica).

3

Od tega po zdravniške razloži in predpisih pripravljene čaj, voja za 1 dnevno rabo pripravljene paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seichert** v Rožnavi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi za to sledeči lekarni: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittelbach** in **J. Cejbe** v Zagrebu, **Barmherzige Brüder** in **A. Nedved** v Gradi, **A. Marek** in **J. Kupferschmied** v Celju, **O. Russheim** v Lipnici, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rottemanu, **W. Thurnwald** v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirojena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopehiški Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja puiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se o a samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (770—13)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.